

Jumalan rakkauden osoittamista

Thais ei tiennyt, mitä sanoa tai tehdä, mutta hän halusi auttaa.

Carolina Maldonado
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Boliviassa.

Oli helteinen aamu. Thais ja hänen ystävänsä Claudia juttelivat ja nauroivat kävellessään jalkapallokentän poikki. Heidän liikuntatuntinsa oli juuri päättynyt, ja nyt he olivat menossa matematiikan tunnille.

Nuoremmilla lapsilla oli pidempi välitunti. Thais katseli, kun he leikkivät.

Sitten hän näki portailla pienen tytön, joka istui yksin. Kun he tulivat lähemmäs, Thais näki, että tyttö itki.

Thais viittoili Claudialle, että tämä tulisi pikkutytön luo.

Claudia kurtisti otsaansa ja pudisti päätään. "Me myöhästymme."

Ennen kuin Thais ehti sanoa mitään, Claudia käveli pois.

Thais katsoi pientä tyttöä. Tyttö oli suunnilleen viisivuotias. Hänen kasvonsa olivat piilossa polvien välissä, ja hän peitti päänsä käsillään.

Thais istui hänen viereensä. Tyttö siirtyi hien kauemmas.

"Onko kaikki hyvin?" Thais kysyi hiljaa.

Tyttö ei vastannut. Thais ei tiennyt, mitä sanoa tai tehdä.

"Voinko auttaa sinua?" hän kysyi seuraavaksi.

Tyttö kohautti olkapäitään.

"Minun nimeni on Thais. Mikä sinun nimesi on?"

Lopulta tyttö katsoi Thaisia. "Nicol."

"Miksi itket, Nicol?"

"Kaikki kiusaavat minua siitä, että olen pullea", hän sanoi nyyhkytyksen lomassa.

Thais pyyhki Nicolin kasvot. "Olen pahoillani, että he sanovat niin. Ei sillä ole väliä, mitä ihmiset ajattelevat."

"He sanovat, etten ole kaunis."

"No, minusta he ovat väärässä!" Thais sanoi hymyillen. "Sinä olet hyvin kaunis ja myös hyvin erityinen. Tiesitkö sitä?"

Thais ajatteli yhtä lempilauluistaan Alkeis-yhdistyksessä. Nyt hän tiesi, mitä sanoa.

"Sinä olet Jumalan lapsi", Thais sanoi pitäen tyttöä kädestä.

Thais puhui hetken Nicolin kanssa. Thais selitti, kuinka tärkeä Nicol oli taivaalliselle Isälle, omalle perheelleen ja monille muille, jotka rakastivat häntä niin paljon. Vähitellen Nicol alkoi hymyillä.

Muutaman minuutin kuluttua Nicol nousi ja halasi lujasti Thaisia. "Kiitos!" hän sanoi.

Thais katseli, kun hänen uusi ystävänsä juoksi pois hymyillen. Tuntui hyvältä auttaa Nicoliam tuntemaan olonsa paremmaksi ja tietämään, kuinka paljon Jumala rakasti häntä.

Sitten myös Thais hyppäsi pystyyn. *Minun on paras juosta niin kuin Nicol tai myöhästyn matematiikan tunnilta!* hän ajatteli hymyillen kiiruhtaessaan luokkaan. ●

